

Seria: Profesorki Super-Babki
Nr odcinka: 219
Podseria: opiekunka dzieci/młodzieży

Michaela Pawlik

wykładowczyni z UKSW¹

=====
Polecana/Omawiana książka:

Zmagania o prawdę: rozmowa z siostrą Michaelą, Wydawnictwo Diecezjalne i Drukarnia, Sandomierz 2017.

=====

Bohaterką odcinka jest **Michaela Pawlik OP²**, właśc. Zofia Pawlik³, urodziła się 2 maja 1938 roku w Ryglicach⁴. Jest zakonnicą, dominikanką. Pracowała przez kilka lat jako misjonarka w Indiach. Urodziła się zaledwie rok przed wybuchem II wojny światowej. Ma zatem dzisiaj już 85 lat.

Omawiana książka to tzw. „wywiad-rzeka”, bo jest długi na 468 stron tekstu plus wkładka zdjęciowa na kredowym papierze. Jest oczywiście zszywana i ma bardzo twarde kartonowe okładki. Heroina zapisana/zaszeregowana jest do podserii opiekunka dzieci/młodzieży, bo była między innymi pielęgniarką w Polsce oraz dla trędowatych w Indiach. Ponadto, zajmowała się pomocą wciągniętym do

¹ Dawniej ATK Akademia Teologii Katolickiej w Warszawie.

<https://uksw.edu.pl/>;

² [https://pl.wikipedia.org/wiki/Skr%C3%B3ty_zakonne_\(zakony_%C5%BCe%C5%84skie\)](https://pl.wikipedia.org/wiki/Skr%C3%B3ty_zakonne_(zakony_%C5%BCe%C5%84skie)); wykaz skrótów oznaczających zakony – OP – dominikanki.

<https://epub.pl/produkt/zmagania-o-prawde-rozmowa-z-siostra-michaela-pawlik-op/>; o książce.

³ Jej rodzice to - Tadeusz i Maria (z d. Warzecha).

⁴

<https://www.google.pl/maps/place/Ryglice/@49.8792995,20.6712804,9.65z/data=!4m6!3m5!1s0x473d97ddfbaf3b03:0x5cce68dc516f7fb1!8m2!3d49.8788079!4d21.1375994!16s%2Fm%2F02plxwj>; gmina w Małopolsce koło Tarnowa.

‘sekt’. Dla kogo jest książka? Tym razem można się zapytać - zapewne dla jeszcze myślących i zaciekawionych światem.

Ponadto, w latach 1983-2003 Siostra Michaela prowadziła wykłady z higieny tropikalnej dla studentów misjologii na ATK, dziś ta uczelnia nosi nazwę Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Nie miała doktoratu, ale to nie ma dla serii większego znaczenia; jest zaliczona też z tego powodu do naszej serii.

Wywiad przeprowadza rodzona siostra nasze Bohaterki – Aleksandra Pawlik. Zapewne, dlatego książka jest tak długa i tak szczegółowa.

W czasie wojny (we wczesnym dzieciństwie) nasza Bohaterka chorowała; generalnie była wątłego zdrowia. Na dodatek wykryto u Niej (w 1950r.) gruźlicę kostno-stawową. Miała szczęście w nieszczęściu. Mieli rodzinę w USA!! Dostali najnowsze leki - antybiotyki. Ona powoli wyzdrowiała!!! Została skierowana na leczenie do Państwowego Sanatorium Dziecięcego w Zakopanem-Bystre. Przebywając na leczeniu ukończyła szkołę podstawową i liceum. Jak wspomina była ‘indoktrynowana’ – wychwalano Jej stalinizm, komunizm, co było sprzeczne z domową tradycją i Jej własnym silnym przekonaniem. Córka jednej z agitatorek (przed maturą) popełniła samobójstwo. Heroina nie spekuluje dlaczego. Żał się Jej zrobiło tej kobiety, utraciła córkę, ukochane dziecko... Potem wycofywała się z gloryfikowania stalinizmu... Z kolei Ona dostała Pismo Święte i je czytała – mało kto czyta, wielokrotnie, godzinami. Ona to robiła nie mogąc się okresowo sprawnie poruszać, przemyśliwała godzinami. Widywała też – jak opowiada – chorych tak ciężko iż potrzeby fizjologiczne załatwiali w łóżku, nie było wtedy pampersów, nie cewnikowano??

Generalnie podjęła decyzję o byciu pielęgniarką. Ktoś inny by chciał wymazać kłopoty z pamięci. W 1959r. roku rozpoczęła naukę (w prowadzonej przez siostry szarytki) **Szkole Pielęgniarstwa** św. Wincentego a'Paulo w Warszawie. Dyplom otrzymała w 1961 roku. To jeden z kilku dyplomów ukończenia studiów w Jej życiu.

W serii nie streszcza się książek, jest wiele do doczytania. Zapragnęła pojechać na misje do Afryki lub do Indii – spotkała się m.in. z księżmi, którzy stamtąd na

krótko wracali do Polski. Kilka razy odmawiano Jej paszportu – lata 60-te, władza komunistyczna. Jednak w końcu dostała paszport + zezwolenie ...

Wstęp napisała Pani Anna Łobaczewska „przewodnicząca Ruchu Obrony Rodziny i Jednostki”. „Słowo od autorki” zamieszczono na stronach 9-14. W dodatku zdjęciowym są portrety Ich rodziców, rodzinne – Heroina z Autorką i znajomymi w czasie urlopu w Polsce, w Indiach ze współpracownicą, z pacjentami, w Indian Social Institute w Bangalore, z księdzem Peszkowskim, z Sali Wykładowej, na konferencji w polskim Sejmie, siostry Pawlik we dwie itd., itd.

Na tylnej stronie okładki mamy notkę biograficzną o autorce – ukończyła studia teologiczne oraz medyczne. Od 1978r. przez 35 lat pracowała jako lekarz. W trakcie kariery zawodowej pracowała nad doktoratem – uzyskała go w 2003, a 2006r. wyszedł drukiem tenże doktorat – co nie bywa zbyt często – pt.: „Stany terminalne a prawo pacjenta do prawdy”. A zatem rozmowy na temat pacjentów, leczenia, umierania są prowadzone między dwoma osobami, znającymi zagadnienie, konteksty, mają w pamięci dziesiątki tzw. przypadków – czyli chorych ludzi.

W 1962r. s. Pawlik wyjechała do Lublina, gdzie uczęszczała do istniejącego przy Katolickim Uniwersytecie Lubelskim **Instytutu Wyższej Kultury Religijnej**⁵, jednocześnie pracując w lubelskich szpitalach. W latach tych zajmowała się propagowaniem oświaty sanitarnej z zakresu **odpowiedzialnego rodzicielstwa** jako diecezjalna instruktorka duszpasterstwa rodzin. Liczba zawodów, aktywności jest porażająca – używane w serii słowo HEROINA – zapewne do Niej ma idealne odniesienie. Miała „napakowaną” głowę wiedzą – teraz akcja.

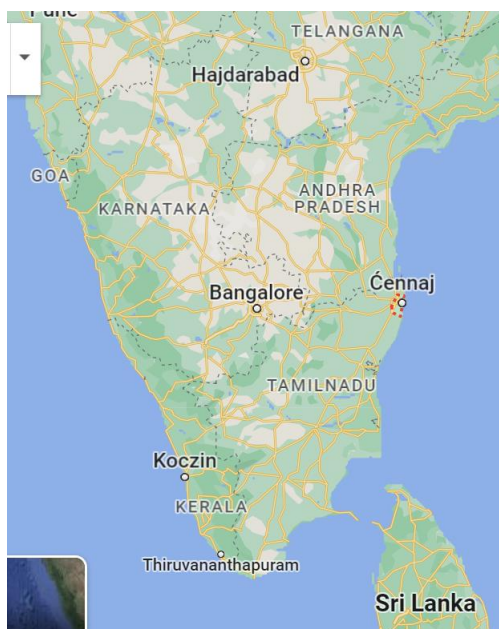
„Początki w Indiach” rozdział zaczyna się na stronie 79 – nagle dostała zgodę na wyjazd. Okazało się, że nie zna ani angielskiego, ani któregoś z języków hinduskich – pisze jak się nauczyła – miała trzy wersje pisma świętego – polską, angielską i hinduską, plus rozmowy z pacjentami – takiej metody jeszcze nie było i żadna inna

⁵ <https://swidnica.niedziela.pl/artykul/32775/nd/Formacja-inteligencji-katolickiej>; tekst z 2004 o 65leciu tej Instytucji!!!

<<Założony został przez ówczesnego ordynariusza diecezji lubelskiej, bp. Leona Fulmana, z myślą o intelektualnej formacji inteligencji katolickiej.>>

Bohaterka serii (249 + 1 = 250) nie używała tej metody. Spotkała zakonnika, lekarza, szkolonego przez dr Błęską (odc. 131 serii) - losy Bohatek się przeplatają to stała cecha ich życiorysów. „Wypłynęliśmy z Krysią z Gdańska – statkiem handlowo-pasażerskim „Solski”, a nie samolotem, m.in. z powodu wielkiego bagażu?? Może sprzęt medyczny. Rok 1967 – kanał Sueski⁶ zablokowany, Ich rejs był we wrześniu. Dnia 4 października dotarli do Madrasu⁷. Skierowano ją do misji w Jeevodaya. Jak pisze były tam też okresowo misjonarki świeckie z Polski. Eseista zna taką jedną, absolwentkę ATH, z jego parafii, która od ok. 10-12 lat pracuje w Peru, gdy ma urlop, opowiada parafianom o pobycie – ilustrując opowieści zdjęciami. Oczywiście zna hiszpański oraz angielski.

Rozdział – odpowiedź na pytanie (strona 93): „Nie bałaś się iść pieszo przez tak niebezpieczny teren? [...]”. Chodzi o Jej posługiwanie w innej parafii hinduskiej, gdzie był z kolei misjonarz z Belgii!! Podjęły wyzwanie wraz z koleżanką, bywając tam raz w tygodniu - piechotą. Strona 94 „płynęła już do nas nowa grupa – 2 księży, 3 panie”. Co ciekawe podlegali biskupowi miejscowemu, ten przesunął polskiego lekarza na inną placówkę, przybył jezuita – Hindus – ojciec Ambroży. Ona z kolei przeniosła się do Bangalore, na krótko. Kolejna placówka to Prakashalayam. Niestety w książce nie ma map, byłoby ciekawie.

Dziś miasto Madras to **Ćennaj**. Źródło – google.maps.

⁶ https://pl.wikipedia.org/wiki/Wojna_sze%C5%9Bciodniowa; wojna 6-dniowa była w czerwcu.

⁷ <https://pl.wikipedia.org/wiki/%C4%86ennaj>; miasto w Indiach.

Podajemy dokładniejsze dane: nasza Heroina pracowała w katolickim ośrodku dla trędowatych *Jeevodaya* w Kamakerai w powiecie Kollegal, 100 km na południe od Bengaluru⁸ – jak to w Indiach / > 13 mln/ mieszkańców. W ośrodku tym współpracowała z polskim lekarzem pallotynem **ks. Adamem Wiśniewskim**⁹. By zarządzać nędzy i lepiej organizować pomoc dla trędowatych, w 1973 roku Siostra Pawlik **odbyła kurs dla pracowników społecznych**, podczas którego miała okazję spotkać się z Matką Teresą z Kalkuty (w naszej serii odcinek nr 28/27/). Już mówiła po angielsku jak po polsku. To stały rys/cecha naszych Bohatek – znać języki obce – marzeniem eseisty jest, aby ktoś się tym zainspirował. Jeszcze raz powtórzmy, wiele do poczytania, nie streszcza się publikacji – czytelnicy są zachęceni do sięgnięcia po oryginał. Ona będąc w wielu miejscach, spotykając się z różnymi ludźmi, opisuje dziesiątki problemów i zdarzeń... Hindus oddał żonę, bo urodziła córkę, a nie jego wymarzonego syna, następnie oddał córeczkę do ochronki/ /sierocińca, odnalazła się mama (czy pomogła Bohaterka, się nie chwali) – dziecko wróciło do mamusi itd. Obserwowała wszystko z wielką uwagą i przemyśliwując co zobaczyła. Eseista zwiedził 21 krajów Europy, nie ma samochodu, przemierza miasta piechotą, metrem, autobusem itd., rozmawiając z kimś kto gdzieś tam też był... Jest porażony brakiem wchłonięcia informacji, sztuki, muzeów, przekazów od spotkanych ludzi, ale trzeba znać języki obce (eseista 4 obce). Zatem ONA wchłonęła Indie, ma osąd jako Polka, jako siostra zakonna, ale przede wszystkim jako kobieta i pielęgniarka. Strona 121: uznaje serię „Boso przez świat” Wojciecha Cejrowskiego za pouczającą, eseista też go lubi. Zna angielski i hiszpański – jakoś potrafi się zaprzyjaźnić się z ludźmi nawet w dżungli. Następnie, opracowując filmy w studio dodaje swoje komentarze i przemyślenia – dziś się nie używa tego słowa – są mądre, wieloaspektowe, uwypukla często tradycje/tzw. background.

Czytajcie Państwo – str. 122 „Codzienna praca na misyjnej placówce”... Przychodzili do nich ludzie po jedzenie, **ludzie głodni**, my nie wiemy co to znaczy. Oni na misji

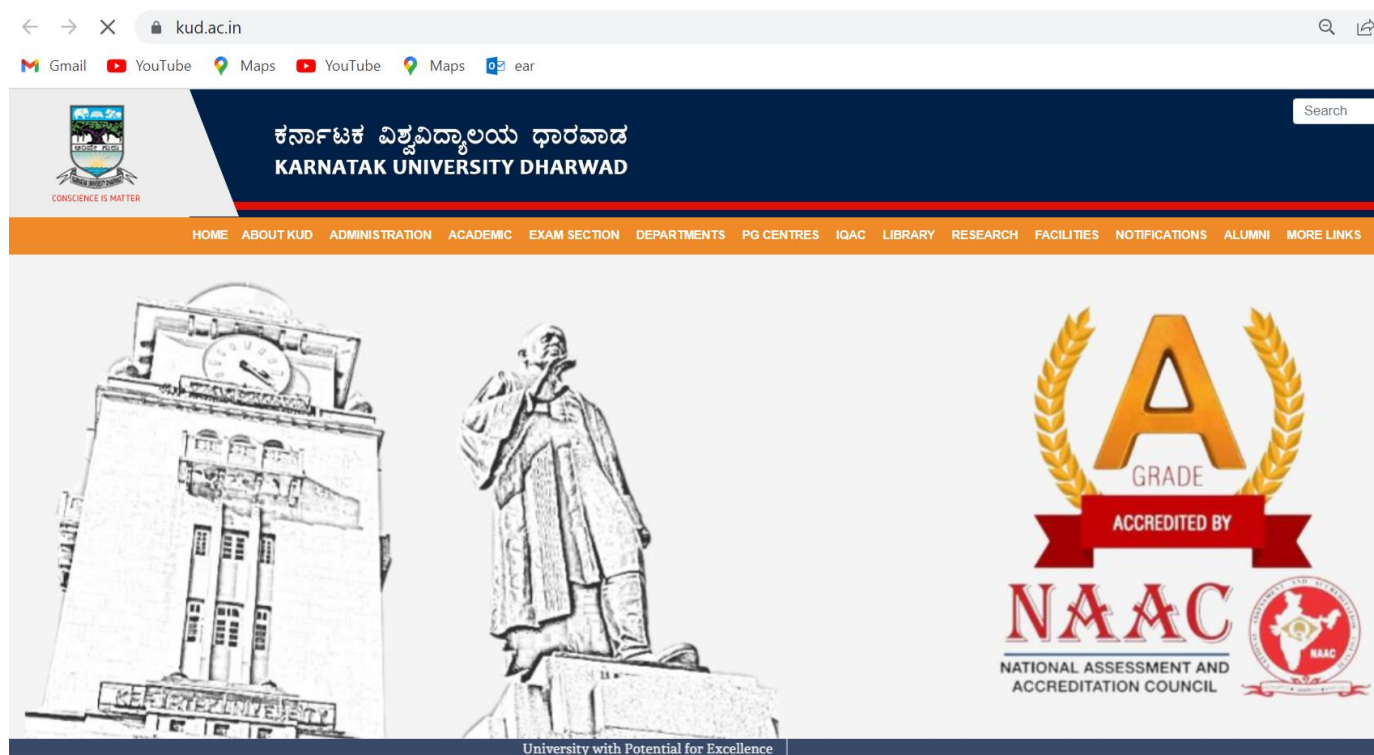
⁸ <https://pl.wikipedia.org/wiki/Bengaluru>; wikipedia podaje że ma 13 mln mieszkańców.

⁹ <https://www.vaticannews.va/pl/swiat/news/2022-07/w-indiach-otwarto-muzeum-ks-adama-wisniewskiego.html>; osób o tym nazwisku jest więcej, o NIM na portalu vaticannews --- iż otwarto muzeum jego imienia.

dostawali paczki z żywnością – nie podaje na str. 123, kto je przesyłał, czy to CARITAS Polska? Oczywiście dostarczono też leki (???), więc mogli pomagać wielu chorym... „Dzieci to znów inny ogromny problem” – wśród najuboższych wiele dzieci umierało.

Obecnie Indie mają ogromny wzrost gospodarczy (dochód PKB per capita Polska 16000 USD, Indie 2500 USD) – mniej niż w Polsce, ale są o wiele większe nierówności. Niemniej – generalnie – nie chcą już pomocy – globalnie wyprzedziły W.B. (<https://obserwatorgospodarczy.pl/2022/09/18/gospodarka-indii-juz-wkrotce-moze-wyprzedzic-gospodarke-wielkiej-brytanii/>;). Dzieje się tam cud gospodarczy, więcej mówiło się w ostatnich latach o Chinach, głównie o Chinach.

Nasza Bohaterka to prawdziwa bohaterka - uwaga - w 1974r. podjęła studia eksternistyczne w dziedzinie **socjologii** na Uniwersytecie w Mysore¹⁰. W 1975r. przeniosła się na bardziej tradycyjny Uniwersytet Karnatak w Dharwad. Ukończyła.

<https://www.kud.ac.in/>; warto kliknąć – przeszkolować – są podcasty o Uczelni.

¹⁰ <https://en.wikipedia.org/wiki/Mysore>; o mieście

en.wikipedia.org/wiki/Karnatak_University

🔍 📄 ☆ 🗄

ube 📍 Maps 📺 YouTube 📍 Maps 🗣️ ear

Karnatak University is a public [state university](#) in [Dharwad](#) district of [Karnataka](#) state, India. The university is recognized by [University Grants Commission](#) and accredited by [National Assessment and Accreditation Council \(NAAC\)](#). The university has been awarded 'Grade A' in 2022 by the NAAC for the fourth time. Karnatak University was granted 'University with potential for Excellence' status by the University Grants Commission.

History

The Bombay legislature of the erstwhile Bombay Presidency established Karnatak University through the Karnatak University Act 1949. It became a statutory University on 1 March 1950.[!]

Academics

Karnatak University is spread over 888 acres with faculties of Arts, Commerce, Education, Law, Management, Science and Technology and Social Sciences. The university has over 47 Postgraduate Departments, 224 faculty staff and 4500 students and offers over 42 Doctoral programmes.

Karnatak University

Motto	Kannada: Arivē Guru
Motto in English	Conscience is master
Type	Public research university
Established	1949; 74 years ago
Chancellor	Thawar Chand Gehlot ^[1]
Vice-Chancellor	Dr. K. B. Gudasi ^[2]
Location	Dharwad, Karnataka, India 15°26′28.5″N 74°59′2.1″E﻿ / ﻿15.44125°N 74.98669°E﻿ / 15.44125; 74.98669

Źródło: Wikipedia.

Zatem ma niezwykle szerokie i wielodziedzinowe wykształcenie. Czasem ci co się z Nią spierają nie mają ani takich doświadczeń, ani takiej wiedzy. Strony 134-135-136 opis kontrastów społecznych w Indiach. Strona 153-154 analiza struktury władzy. Autorka prosi Siostrę o komentarz do stwierdzenia; „kobieta jest w jeszcze gorszym położeniu niż mężczyzna , niezależnie od kasty, do której należy” – wtedy – (czy nadal?) tradycyjnie obowiązywał/praktykowano system kastowy, czyli pewnych warstw społecznych. Generalnie/oficjalnie konstytucja INDII to znosi, ale mimo wszystko Ona obserwowała objawy dawnych obyczajów.

Strona 271 – praca w Jayasundari – kolejny ośrodek.

Kończy się temat INDII. Wróciła do Polski. Rozdział - strona 293 – „Teraz jako siostra zakonna”. Dalej mamy: medytacja transcedentalna, rodzaje jogi, czy strona 436 „Fałszowanie religii Dalekiego Wschodu”.

Jak podano powyżej prowadziła wykłady na USKW w Warszawie, napisała kilka książek – wybrane (wyklikane) podano poniżej. Zaczęła też publikować analizy zjawisk (ruchów odwołujących się do ? Wschodu, tradycji wschodnich) z punktu widzenia teologii chrześcijańskiej. Na przykład:

[https://repozytorium.theo-logos.pl/xmlui/bitstream/handle/123456789/3403/Pawlik_Roznice_miedzy_hinduizmem_a_chrzescijanstwem.pdf?sequence=1;](https://repozytorium.theo-logos.pl/xmlui/bitstream/handle/123456789/3403/Pawlik_Roznice_miedzy_hinduizmem_a_chrzescijanstwem.pdf?sequence=1)
{PAWLIK, Michaela. Różnice między hinduizmem a chrześcijaństwem. 2014.}
repozytorium.theo-logos.pl.

Gdy ktoś poklika to dowie(my) się, że niektórzy nie zgadzają się z Jej poglądami, interpretacjami¹¹.

Pisano w lipcu 2023 – po różnych akcjach przeciwko katolikom, więc ta krytyka nikogo myślącego nie może dziwić, lepiej byłoby dyskutować na argumenty, ale nie o to tu/teraz chodzi.

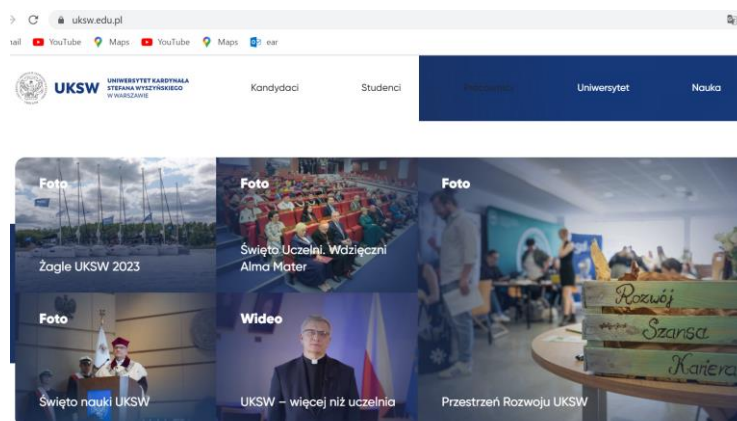
Dlatego książkę warto przeczytać – postać Bohaterki warto poznać, gdy pozna się koleje Jej życia, pielęgniarstwo, misje, służenie najbiedniejszym, gigantyczny umysł, wiele dyplomów, wiele języków – to lepiej pojmie się Jej pozycję/punkt startu, punkt widzenia (oparty na egzystencjonalnej i filozoficznej bazie/podstawie).

Książka polecana gorąco!

¹¹ <https://www.fronda.pl/a/s-michaela-pawlik-miazdzyli-mnie-roznymi-oszczerstwami,34612.html>; o kontrowersjach.

LINKI I PUBLIKACJE

- a. PAWLIK, Michaela. Różnice między hinduizmem a chrześcijaństwem. 2014. https://repozytorium.theologos.pl/xmlui/bitstream/handle/123456789/3403/Pawlik_Roznice_miedzy_hinduizmem_a_chrzescijanstwem.pdf?sequence=1; on-line, każdy może czytać.

b.

Strona UKSW

- c. <https://www.werbisci.pl/index.php/czytelnia/werbisci-polskiego-pochodzenia-na-misjach-w-indiach>; o polskich misjonarzach w INDIACH.
- d. https://opoka.org.pl/biblioteka/Z/ZM/pk201618_zelazek; na portalu OPOKA.

misje.pl/blog/w-indiach-rozpoznal-sie-proces-beatyfikacyjny-o-zelazka/34984

ube Maps YouTube Maps ear

KOMISJA EPISKOPATU POLSKI
DS. MISJI

O NAS ▾ AKTUALNOŚCI ▾ STATYSTYKA ▾ POMOC ▾ DLA MISJONARZY ▾ MISYJI

11 LUT

W Indiach rozpoczął się proces beatyfikacyjny o. Żelazka

- e. PAWLIK, Michaela. *Nie dajcie się uwieść..* Wydawnictwo Diecezjalne i Drukarnia, 2008.
- f. PAWLIK, Michaela. *Utopijny raj-New Age*. Wydawnictwo Diecezjalne i Drukarnia, 2013.
- g. PAWLIK, Michaela; PAWLIK, Aleksandra. *Sidla z Dalekiego Wschodu*. Wydawnictwo Diecezjalne i Drukarnia, 2018.
- h. ALISAUSKIENE, Milda. *After the New Age: Is there a Next Age?*

// The other authors expressing strong **xenophobic** opinions are Sister **Michaela Pawlik** [...],
warto wiedzieć co się wypisuje w mediach.

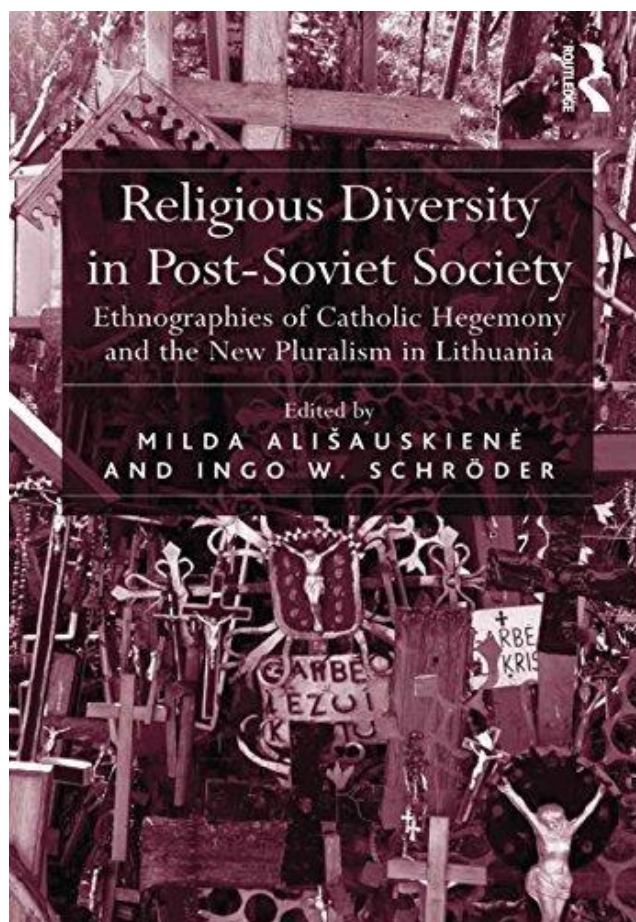
<<**Ksenofobia** (stgr. ξένος *ksenós* – obcy, gość; stgr. φόβος *phóbos* – strach, czyli strach przed obcymi) – lęk wobec obcych>> - definicja encyklopedyczna. Jeśli miała stracha to dlaczego mieszkała kilkadziesiąt lat w Indiach. Na pytanie Redaktorki czy miała stracha odpowiada otwartym tekstem, że nie --- piechotą chodziła po wielkich HINDUSKICH miastach i bezdrożach – godzinami, aby poznać, zobaczyć.

[Milda Ališauskienė](#) is Associate Professor and Head of the Department of Sociology at Vytautas Magnus University, Kaunas, Lithuania.

//Każdy z Czytelników może na własną rękę poznać adwersarza, który być może nie przeczytał polecanej książki....

<https://www.religiousstudiesproject.com/podcast/communism-and-catholicism-religion-and-religious-studies-in-lithuania/>;

proszę kliknąć i przeszkolować ... miłej lektury i miłego odsłuchania podcastu....

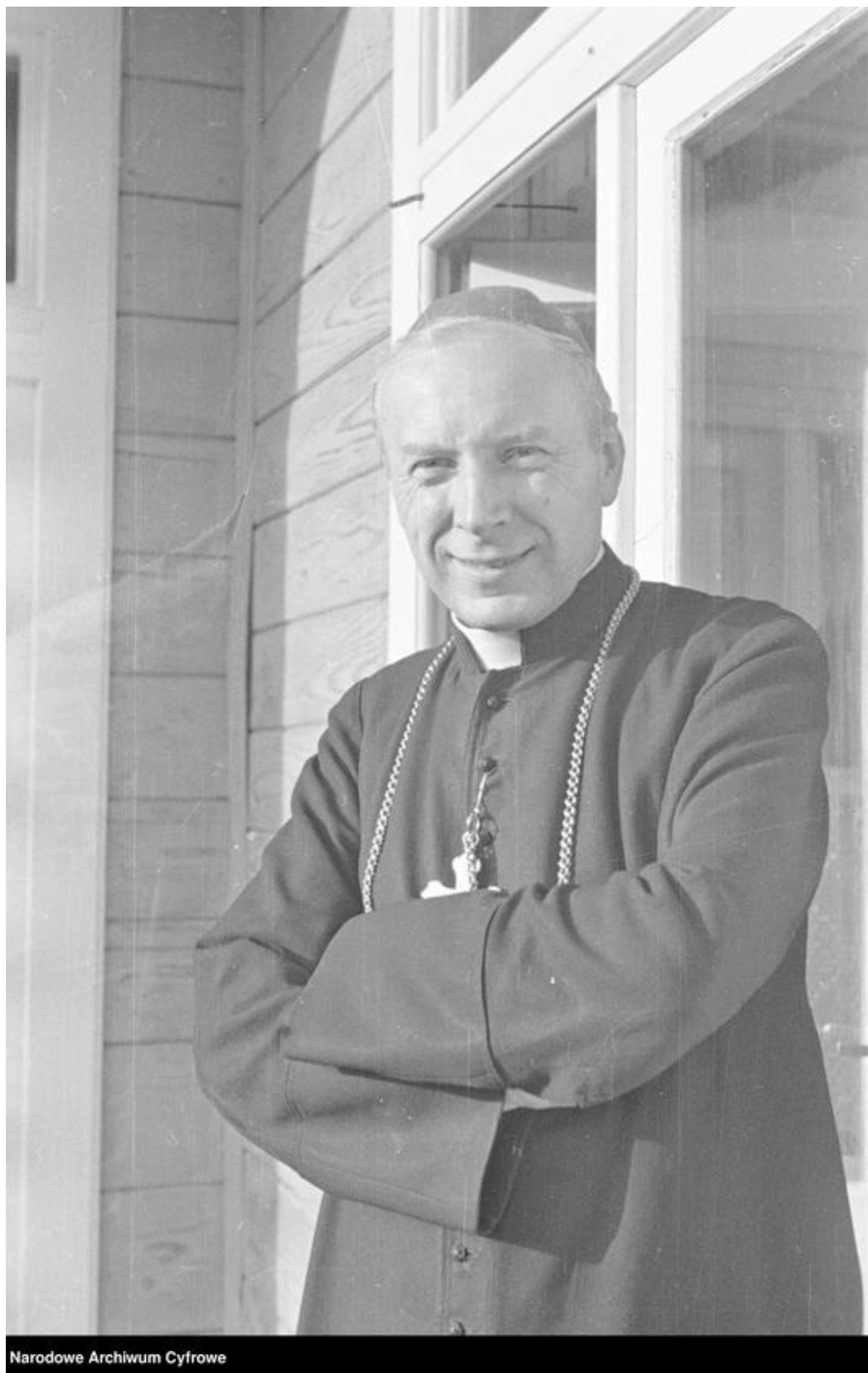

Zapewne coś wyjaśni podtytuł! Inne informacje z okładki...

Warto poczytać dawne odcinki serii o Bohaterkach związanych z Litwą np. siostra Ariadny Gierek (odc. 71) wróciła pod koniec życia do swego prawosławia, a etnografka Znamierowska-Pruefferowa (odc. 196) w polecanej książce opisała **wielowyznaniowe** Wilno – chciałoby się powiedzieć „nie z nami te numery ...” – nami, czyli czytelnikami serii.

Inny link:

<https://rynekinwestycji.pl/hindusi-w-polsce/>; o pracownikach z Indii w Polsce --- to warto przeczytać. Eseista ich spotykał np. informatyków (w Tyńcu), a ostatnio w Bielsku-Białej (dworzec PKP) „budowniczych tunelu pod Świną” – jacy byli dumni gdy mówili co robili – na 2-3 dni po otwarciu, 2 facetów, jechali na wakacje.

Kard. Stefan Wyszyński - opiekun KUL-u;
jego imienia jest Uniwersytet Katolicki w Warszawie.

ZDJĘCIA PRZY OKAZJI

INDIE

*der Mogul auf seinem Elephanten
im Staat anerkennend und Geld annehmend.*

J.G. 1168

~~K 23/1180~~

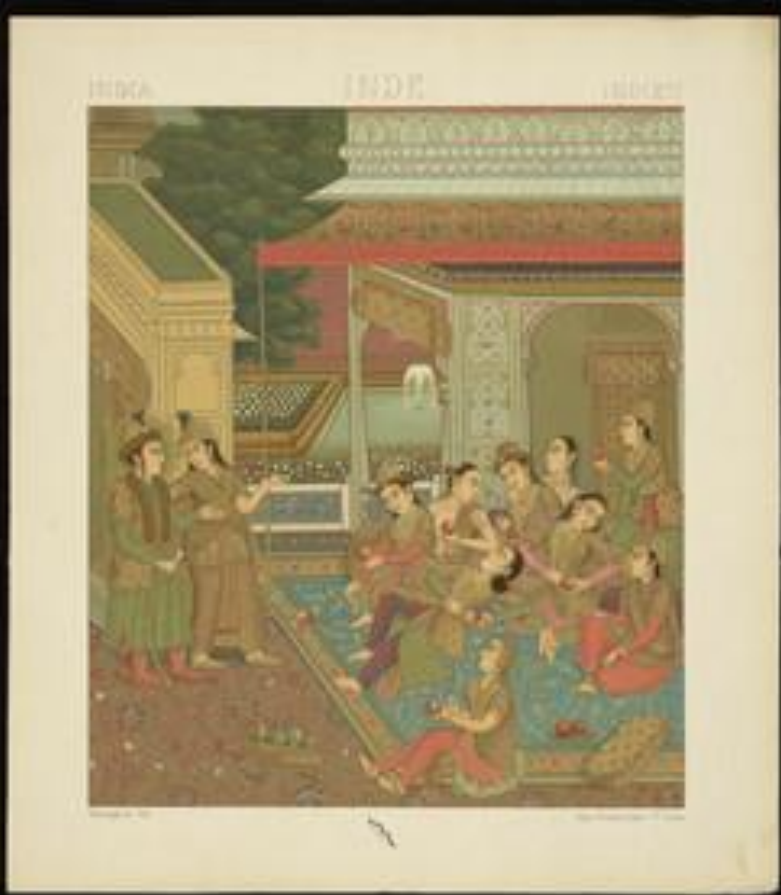

*den Mogul der sich aus dem Pallast nach
seinem Garten tragen lässt, wird vom Kaiser
ein europäischer Offizier vorgestellt.*

G. 562.

J.G. 1169

~~K 23/1181~~

KLASZTOR SALEZJANÓW

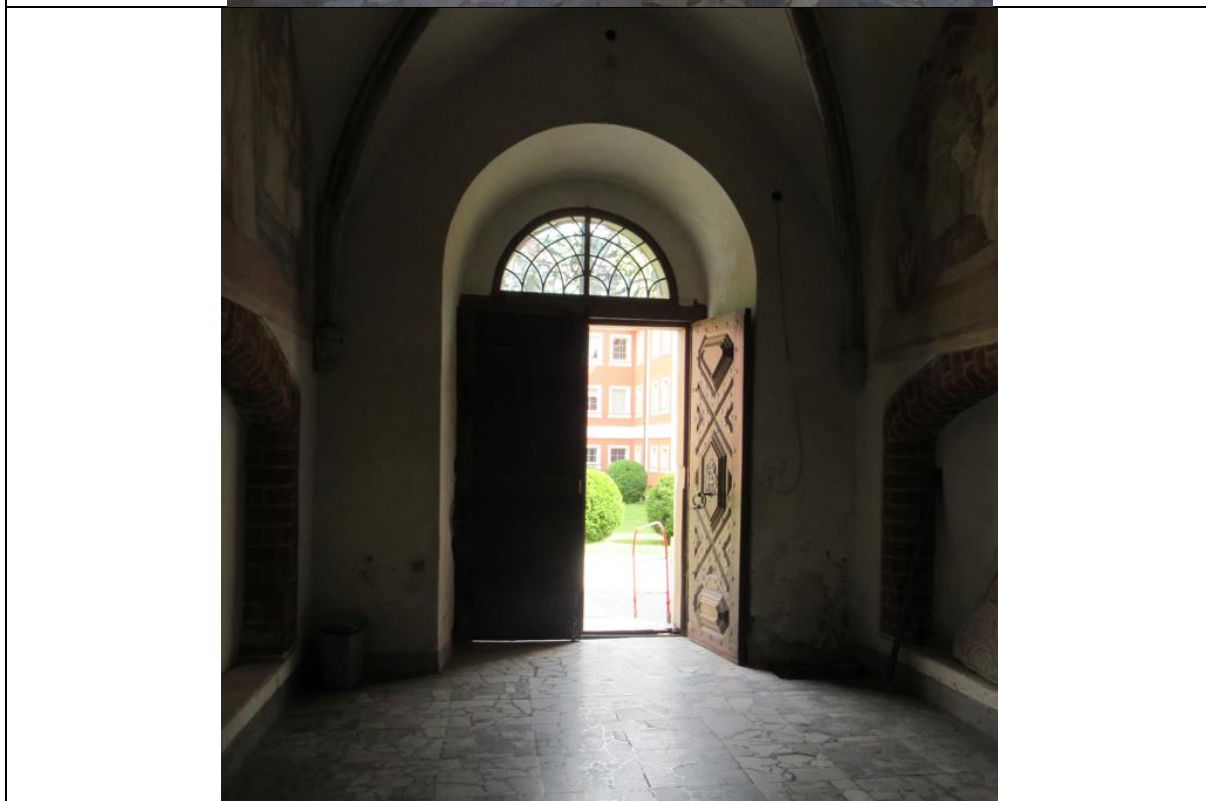

Po suchym i mokrym Łądzie
Zespół klasztorny
 w Łądzie

- 1 Ołtarz główny
fol. Dorota Kinaśt
- 2 Freski Adama Swacha
fol. Dorota Kinaśt
- 3 Kopuła J. W. Neunhertha
fol. Dorota Kinaśt
- 4 Organy
fol. Dorota Kinaśt
- 5 Krużganki
fol. Dorota Kinaśt
- 6 Sklepienie oratorium św. Jakuba
fol. Marek Chwałek
- 7 Kapitularz
fol. Marek Chwałek

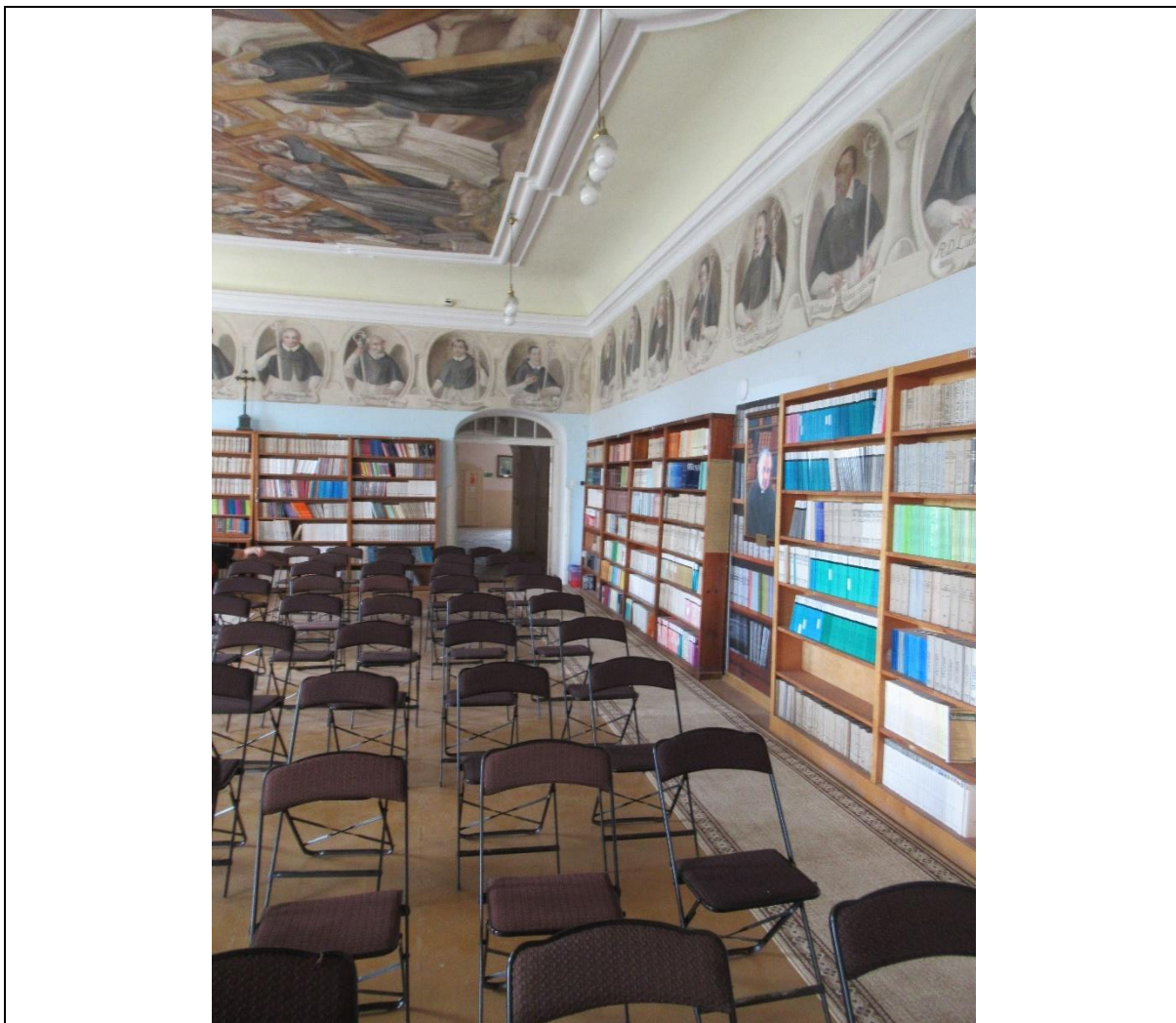

Zdjęcia wykonał eseista Stan Zawiślak oraz z zasobów POLONA.